

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy az érdemben határozzon a megsemmisítés iránti keresetről;
- a HB-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság egyetlen, téves jogalkalmazásra alapított jogalapra hivatkozik.

A Bizottság szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a C(2019) 7318 final és a C(2019) 7319 határozat szerződéses jellegű volt.

Következésképpen e két követelés szerződéses jellegűnek való téves minősítése az ADR (C-584/17) ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a jelen kereset tárgyát képező, 2021. május 5-i C (2021) 3339 final és 2021. május 5-i C (2021) 3340 final bizottsági határozat téves megsemmisítését vonja maga után.

A Sąd Rejonowy w Słupsku (Lengyelország) által 2022. szeptember 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – M. S., J. W., M. P. elleni büntetőeljárás

(C-603/22. sz. ügy)

(2023/C 24/30)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy w Słupsku

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

M. S., J. W., M. P., Prokurator Rejonowy w Słupsku, D. G. mint M. B. és B. B. ügygondnoka

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (1), (2) bekezdését, (3) bekezdésének a) pontját és (7) bekezdését, valamint 18. cikkét a (25), (26) és (27) preambulumbekkezdésével összefüggésben, hogy a 18. életévét be nem töltött gyanúsított személlyel szembeni vádemelés időpontjától kezdve az eljáró hatóságoknak hivatalból biztosítaniuk kell a gyermek számára a védőhöz való jogot, ha nem rendelkezik választott védővel (mivel a gyermek vagy a szülői felelősség gyakorlója saját maga nem gondoskodott ilyen segítségről), valamint biztosítaniuk kell a védő részvételét a tárgyalást megelőző szakasz olyan cselekményeiben, mint a kiskorú gyanúsítottkénti kihallgatása, és hogy e rendelkezésekkel ellentétes a kiskorú kihallgatására irányuló cselekmény védő távollétében való elvégzése?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ (16), (30), (31) és (32) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (6) és (8) bekezdését, hogy a szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményekkel kapcsolatos eljárásokban semmilyen körülmények között nem lehet eltérni az ügyvédi képviselő indokolatlan késedelem nélküli igénybevételétől, és hogy az irányelv 6. cikkének (8) bekezdése értelmében az ügyvédi képviselőhöz való jog alkalmazásától ideiglenesen csak a tárgyalást megelőző szakaszban és csak a 6. cikk (8) bekezdésének a) és b) pontjában szigorúan meghatározott olyan körülmények esetén lehet eltérni, amely körülményeket kifejezetten meg kell állapítani a kihallgatás ügyvédi jelenlét hiányában történő lefolytatásáról szóló, főszabály szerint megtámadható határozatban?

- 3) Az első és második kérdés valamelyikére (vagy mindkét kérdésre) adott igenlő válasz esetén – úgy kell-e értelmezni az irányelv fent említett rendelkezéseit, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint:
- a) a [Kodeks postępowania karnego (a büntetőeljárásról szóló törvény), a továbbiakban: k.p.k.] 301. cikkének második mondata, amely szerint a gyanúsítottat csak kérelmére kell kirendelt védő jelenlétében kihallgatni, és nem akadályozza a kihallgatásnak, ha a védő nem jelenik meg a gyanúsított kihallgatásán;
  - b) a k.p.k. 79. cikkének 3. § -a, amely szerint a 18. életévét be nem töltött személy (a k.p.k. 79. cikke 1. § -ának 1. pontja) esetében a védő jelenléte csak a tárgyaláson és azokon az üléseken kötelező, amelyekben a vádlott részvétele kötelező, azaz a bírósági eljárás szakaszában?
- 4) Úgy kell-e értelmezni az első és második kérdésben említett rendelkezéseket, valamint az irányelvek elsőbbségének és közvetlen hatályának elvét, hogy azok feljogosítják (vagy kötelezik) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó büntetőeljárásban eljáró nemzeti bíróságot és valamennyi állami hatóságot arra, hogy mellőzze a nemzeti jognak az irányelvvvel ellentétes, a harmadik kérdésben említettekhez hasonló rendelkezéseinek alkalmazását, és következésképpen – az átültetési időszak lejártára tekintettel – a nemzeti szabály helyett az irányelv fentiekben említett közvetlenül hatályos rendelkezéseit alkalmazza?
- 5) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének (1) és (2) bekezdésével, valamint (11), (25) és (26) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1), (2), (3) és (7) bekezdését, valamint 18. cikkét a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancsokhoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról szóló, 2013. október 22-i 2013/48/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 13. cikkével és (50) preambulumbekkezdésével együtt, hogy a tagállam hivatalból biztosít jogi segítséget a büntetőeljárás azon gyanúsítottjai vagy vádlottjai számára, akik az eljárás alá vonás időpontjában gyermekkoriak voltak, azonban később betöltötték a 18. életévüket, e segítségnyújtás pedig az eljárás jogerős befejezéséig kötelező?
- 6) Az ötödik kérdésre adott igenlő válasz esetén, úgy kell-e értelmezni az irányelv fent említett rendelkezéseit, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint a k.p.k. 79. cikke 1. § -ának 1. pontja, amely szerint a büntetőeljárásban a vádlottnak csak 18. életévének betöltéséig kell védővel rendelkeznie?
- 7) Úgy kell-e értelmezni az ötödik kérdésben említett rendelkezéseket, valamint az irányelvek elsőbbségének és közvetlen hatályának elvét, hogy azok feljogosítják (vagy kötelezik) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó büntetőeljárásban eljáró nemzeti bíróságot és valamennyi állami hatóságot arra, hogy mellőzzék a nemzeti jog irányelvvvel ellentétes, ötödik kérdésben említettekhez hasonló rendelkezéseinek alkalmazását, és hogy alkalmazzák a nemzeti jog k.p.k. 79. cikkének 2. § -ához hasonló rendelkezéseit az irányelvnek megfelelő (uniós joggal összhangban álló) értelmezés során, azaz arra, hogy a védő hivatalból történő kirendelését fenntartsa azon vádlott esetében, aki a vele szembeni vádemelés időpontjában nem töltötte be a 18. életévét, azonban később az eljárás során betöltötte azt, és akivel szemben a büntetőeljárás az eljárás jogerős befejezéséig tart, feltéve, hogy ez a védekezést megnehezítő körülményekre tekintettel szükséges, vagy hogy az átültetési időszak lejártára tekintettel a nemzeti szabály helyett az irányelv fentiekben említett közvetlenül hatályos rendelkezéseit alkalmazzák?
- 8) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv (18), (19) és (22) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (1)–(3) bekezdését, valamint a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ (19) és (26) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (2) bekezdését, hogy az illetékes hatóságoknak (ügyészség, rendőrség) legkésőbb a gyanúsított rendőrség vagy más illetékes hatóság általi első hivatalos kihallgatása előtt haladéktalanul tájékoztatniuk kell a gyanúsítottat, egyúttal pedig a szülői felelősség gyakorlását az eljárás tisztességes voltának megőrzéséhez elengedhetetlen jogokról, valamint az eljárás során azon eljárási lépésekről,

köztük különösen a védő kiskorú gyanúsított részére történő kirendelésére vonatkozó kötelezettségről és a védőnek a kiskorú vádlott részére a kirendelhető védők jegyzékéből történő kirendelése (védő hivatalból történő kirendelése) elmulasztásának következményeiről, amelynek során a kiskorú gyanúsítottak tekintetében ezt a tájékoztatást a kiskorú korának megfelelő egyszerű és közérthető nyelven kell megadni?

- 9) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ (31) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 7. cikkének (1) és (2) bekezdését a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjával és (2) bekezdésével együtt, hogy a büntetőeljárást kiskorú gyanúsított/vádlott részvételével folytató tagállami hatóságoknak közérthető és a gyanúsított korának megfelelő módon kell tájékoztatniuk a gyanúsított gyermeket a hallgatáshoz való jogról és az önvádra való kötelezés tilalmáról?
- 10) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv (18), (19) és (22) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (1)–(3) bekezdését, valamint a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (19) és (26) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (2) bekezdését, hogy a fentiekben említett rendelkezésben említett követelményeknek nem felel meg az, hogy közvetlenül a kiskorú gyanúsított kihallgatása előtt kézbesítik az általános tájékoztatót anélkül, hogy figyelembe vennék a 2016/800 irányelv alkalmazásából eredő egyes jogokat, és ennek során e tájékoztatót a szülői felelősség gyakorlójának kihagyásával csak a védő nélkül eljáró gyanúsított részére kézbesítik, és e tájékoztatót a gyanúsított korának nem megfelelő nyelven fogalmazzák meg?
- 11) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv (26) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 18 és 19. cikkét, valamint a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról szóló, 2013. október 22-i 2013/48/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (50) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 12. cikkének (2) bekezdését a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének (2) bekezdésével és (44) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett 7. cikkének (1) és (2) bekezdésével együtt, hogy a gyanúsított által azon rendőrségi kihallgatás során tett vallomások tekintetében, amelyre ügyvéd távollétében és anélkül került sor, hogy a gyanúsítottat megfelelően tájékoztatták volna a jogairól, a szülői felelősség gyakorlója pedig megkapná a jogokra és az eljárások lefolytatásának általános szempontjaira vonatkozó azon tájékoztatást, amelyhez a gyermeknek a [2016/800 irányelv] 4. [cikkével] összhangban joga van; e rendelkezések feljogosítják (vagy kötelezik) a fentiekben említett irányelv hatálya alá tartozó büntetőeljárásban eljáró nemzeti bíróságot és valamennyi állami hatóságot arra, hogy a gyanúsítottat/vádlottat a lehető legnagyobb mértékben ugyanolyan helyzetbe hozza, mint amelyben akkor lenne, ha a jogsértések nem következtek volna be, így arra, hogy hagyja figyelmen kívül e bizonyítékot, különösen abban az esetben, amikor az ilyen kihallgatás során szerzett terhelő információkat az adott személy elítéléséhez kívánták felhasználni?
- 12) Úgy kell-e tehát értelmezni a tizenegyedik kérdésben megjelölt rendelkezéseket, valamint az elsőbbség és a közvetlen hatály elvét, hogy azok arra kötelezik a fentiekben említett irányelvek hatálya alá tartozó büntetőeljárásban eljáró nemzeti bíróságot és valamennyi más állami hatóságot, hogy mellőzze a nemzeti jog fentiekben említett irányelvekkel ellentétes olyan rendelkezéseit, mint a k.p.k. 168a. cikke, amely szerint a bizonyíték nem minősíthető elfogadhatatlannak kizárólag azon az alapon, hogy azt az eljárási szabályok megsértésével vagy a Kodeks karny (büntető törvénykönyv) 1. cikkének 1. § -ában említett bűncselekmény elkövetésével szereztek meg, kivéve, ha a bizonyítékot a köztisztviselő hivatali kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatban emberölés, szándékos testi sértés vagy jogellenes fogvatartás révén szereztek meg?
- 13) Úgy kell-e értelmezni a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikkének (1) bekezdését, valamint az uniós jog tényleges érvényesülésének elvét, hogy az ügyésznek az igazságszolgáltatásban részt vevő, jogállamiságot érvényesítő, és ennek során a tárgyalás előtti szakaszért felelő hatóságként a tárgyalás előtti szakaszban a fentiekben említett irányelv hatálya alá tartozó ügyekben biztosítania kell a hatékony jogvédelmet, és hogy az uniós jog hatékony érvényesítése során az ügyésznek garantálnia kell saját függetlenségét és pártatlanságát?

- 14) Az első–negyedik, ötödik–nyolcadik. és kilencedik–tizenkettedik kérdés bármelyikére adott igenlő válasz esetén, és különösen a tizenharmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén – úgy kell-e értelmezni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését (a hatékony jogvédelem elvét) az EUSZ 2. cikkel, különösen a jogállamiság tiszteletben tartásának a Bíróság ítélkezési gyakorlatában (2021. december 21-i *Înalta Curte de Casație și Justiție és Tribunalul Bihor* ítélet, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 és C-840/19, EU:C:2021:1034) értelmezett elvével összefüggésben, valamint az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és az Alapjogi Charta 47. cikkében rögzített bírói függetlenségnek a Bíróság ítélkezési gyakorlatában (2018. február 27-i *Associação Sindical dos Juízes Portugueses* ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117) értelmezett elvét, hogy azokkal – azon lehetőség miatt, hogy közvetett nyomás gyakorolható a bírákra, és e tekintetben a legfőbb ügyész kötelező érvényű utasítások adhat az alacsonyabb rangú ügyészeknek – ellentétes az ügyészség igazságügyi miniszterhez hasonló végrehajtó szervtől való függőségét érzékeltető szabályozás, valamint az olyan nemzeti szabályozás is, amely az uniós jog alkalmazása terén korlátozza a bíróság és az ügyészség függetlenségét, különösen:
- a) az ustawa z dnia 27 lipca 2001 roku o ustroju sądów powszechnych (a rendes bíróságok szervezetéről szóló, 2001. július 27-i törvény) 130. cikkének 1. § -a, amely az ügyész azon kötelezettségével összefüggésben, hogy jelentést tegyen az olyan esetről, amelyben a bíróság az uniós jogot alkalmazva ítélkezik, lehetővé teszi az igazságügyi miniszter számára, hogy a fegyelmi bíróság határozatának meghozatalára rendelkezésre álló, egy hónapnál rövidebb határidő lejártá előtt azonnali hatállyal felfüggeszse a bíró tevékenységét abban az esetben, ha a bíró által elkövetett, az uniós jog közvetlen alkalmazásában megnyilvánuló cselekmény jellegére tekintettel az igazságügyi miniszter úgy ítéli meg, hogy ezt a bíróság tekintélye vagy az alapvető szolgálati érdekek teszik szükségessé;
- b) az ustawa z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (az ügyészségről szóló, 2016. január 28-i törvény) 1. cikkének 2. § -a, 3. cikke 1. § -ának 1. és 3. pontja, 7. cikkének 1–6. és 8. § -a, valamint 13. cikkének 1. és 2. § -a, amelyek tartalma és együttes értelmezése azt mutatja, hogy legfőbb ügyész tisztségét is betöltő és a legfőbb ügyészi szervnek tekinthető igazságügyi miniszter az alacsonyabb beosztású ügyészeknek az uniós jog közvetlen alkalmazását korlátozó vagy akadályozó módon is kötelező erejű utasításokat adhat?

⁽¹⁾ HL 2016. L 132, 1. o.

⁽²⁾ HL 2013. L 294., 1. o.

⁽³⁾ HL 2012. L 142., 1. o.

⁽⁴⁾ HL 2016. L 65., 1. o.

**A Törvényszék (második tanács) T-251/21. sz., Tigercat International Inc. kontra EUIPO ügyben
2022. július 13-án hozott ítélete ellen a Tigercat International Inc. által 2022. szeptember 23-án
benyújtott fellebbezés**

(C-612/122. P. sz. ügy)

(2023/C 24/31)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Tigercat International Inc. (képviselők: B. Fuhrmeyer és E. B. Matthes ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Caterpillar Inc.

A Bíróság (a fellebbezés megengedhetőségéről határozó tanács) 2022. december 5-i végzésében úgy határozott, hogy a fellebbezés nem megengedhető, és hogy a Tigercat International Inc. maga viseli saját költségeit.